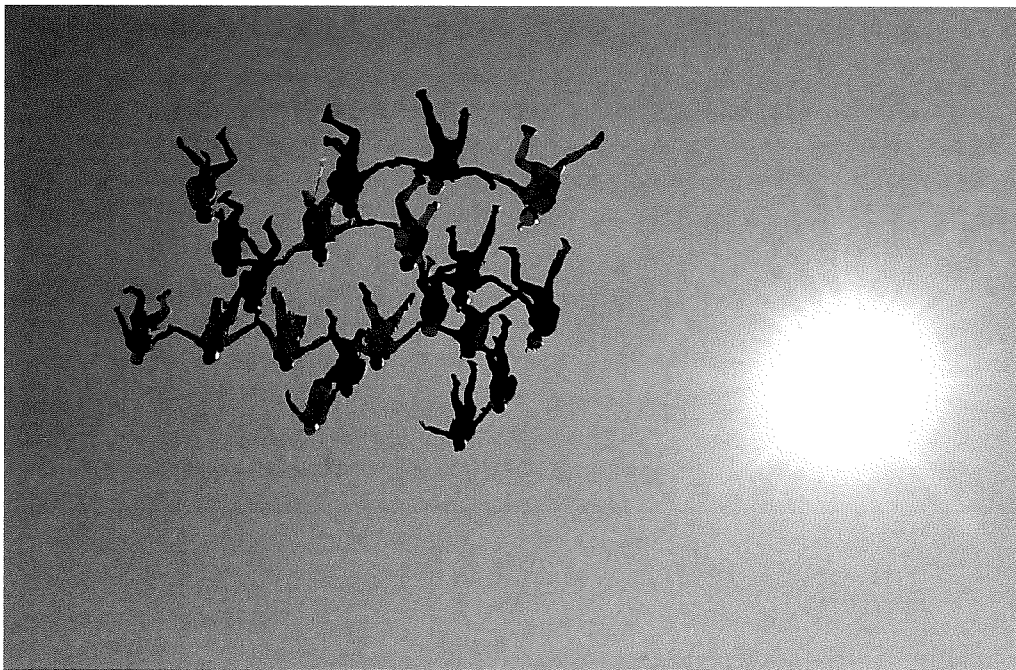

Vertikalt rekord

i headdown

Rekordet i 20-manna headdown var nära att inte bli av. "Jag var redo att avbryta men blev övertalad att göra ett sista försök, vilket var tur för då satt den" säger Janne Latvala, en av organisatörerna.

Text My Annie Svelander

Foto Per Nissborg

Totalt gjordes sju försök till ett rekord. Ambitionen från början var att sätta ett rekord med 24 hoppare. Men på grund av tidspress och ett begränsat antal lifter säkrade man rekordet genom att under de två sista rekordförsöken minska antalet medverkande till 20. Man lyckades därmed slå rekordet på 17 hoppare från 2011.

Vi var med på ny rekordet i headdown

Marie Sjödin	Jenny Norin
Tommy Gustavsson	Henrik Runbjörk
Janne Latvala	Adrian Cederholm
Marcos Gonzales	Fredrik Johansson
Nina Forsberg	Fredrik Panzar
Jocke Wetterfors	Jens Lindblad
Isac Östman	Alex Ranström
Johan "Smögen" Edvall	Tim Samuelsson
Johannes "Heffie" Bergfors	Jesper Forsman
Martin Olsson	Henrik "Kicke" Johansson

Per Nissborg var fotograf

Det var under två dagar i augusti som huvudansvariga Janne Latvala och Nina Forsberg i samarbete med Carolina Mallwitz och friflygar-landslaget Orion Freefly organiserade rekordhoppet i Gryttjom.

"Vi tänkte att 24 personer var en symmetrisk och enkel formation och samtidigt det maximala antalet personer vi kunde ta i Twin Ottern inklusive kameran", säger Janne.

Men redan under första dagen minskades antalet hoppare till 23 samtidigt som några slotter ändrats om från originalplanen, i syfte att stärka formationen på ställen där den flög sämre. Det var nära att formationen satt och dag två gjordes ett försök med 24 personer igen.

"Vi var ungefär en halv sekund från att sätta ett av försöken, trots att formationen flög oroligt", berättar Janne.

Bonusförsök på övertid

Inför det som var menat att vara sista försöket sänktes antalet personer till 20 för att försöka säkra ett rekord.

Under ett rekordförsök finns mycket att tänka på för de som organiserar. Det gäller att vara flexibel i sin planering och samtidigt inte göra för stora ändringar. Men trots noggrant övervägande och detaljerad planering var detta, det sista hoppet, sämst på hela läget.

"Men vi kunde då se vilka som var inne snabbt, flög sin slott stabilt och på nivå, presenterade bra och rena grepp och var starka i sin position", menar Janne som blev övertalad att göra ytterligare ett försök.

Det var då söndag kväll och folk hade börjat lämna hoppfältet. Man frågade Marcos Gonzales om han kunde tänka sig att stanna en stund till, trots att bilen redan var packad. Marcos hade nämligen inte anmält något intresse att delta i headdown-rekordet från början utan blev tillfrågad kvällen före rekordförsöket om att ersätta Petter Jönsson som skadat axeln under SM.

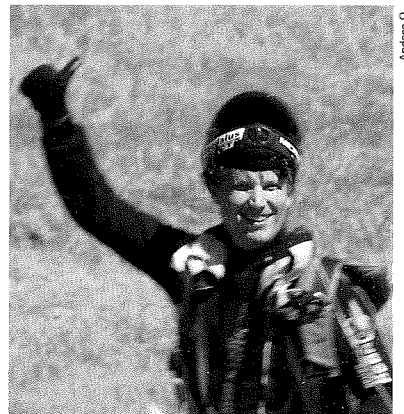
"Planen var att vi skulle åka hem eftersom semestern var slut och vi behövde förbereda jobb och fritidsstart för barnen. Men det skulle ha känts dumt att lämna alla i sticket när samtliga ville göra det där sista försöket", säger Marcos.

Förberedelser kan bli bättre

En av anledningarna till att man inte klarade att sätta rekordet med 24 hoppare var att många inte var tillräckligt förberedda, även om det fanns många riktigt bra flygare på plats. Tanken var att det skulle organiseras förberedande läger både i Gryttjom och i Näsinge. Det blev inte av i Gryttjom och till det i Näsinge kom tretton personer varav tio dök upp till rekordförsöket. Av dem var sju med på det slutgiltiga rekordet.

Men närmare 30 personer dök upp för att delta i headdown-rekordet, vilket var fler än förväntat.

"Förberedelserna inför nästa försök kan absolut bli bättre. Nästa rekord försöker vi sätta nästa år eller året därpå. Jag tror att med rätt folk på plats, rätt flygkapacitet, mer tid och fler lifter både före och under själva rekordet... då kan vi sätta 30 plus", avslutar Janne.

Janne Latvala, en av organisatörerna.